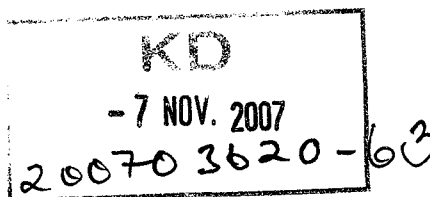

Kunnskapsdepartementet
Postboks 8119 Dep
0032 OSLO

HØRING AV FORSLAG TIL NASJONALT KVALIFIKASJONSRAMMEVERK FOR HØYERE UTDANNING

Generelt er Høgskolen i Nord-Trøndelag positiv til samordningen av kvalifikasjonsrammeverket med det europeiske utdanningssystemet og ser den klare fordelene med det i mange relasjoner, både nasjonalt og internasjonalt, ikke minst i formalisering som sikrer enklere studentflyt fra et gradsnivå til et høyere.

HiNT ser det nye forslaget også som en ytterligere kvalitetssikring av egne studier gjennom et nært samarbeid mellom fagmiljøene og administrasjonen og med strukturerte og klare signaler til studentene og samarbeidspartnere.

Kommentarene nedenfor blir derfor enkelte merknader til deskriptorene slik de er foreslått i kap. 3.2 og til kap. 4 – Konsekvenser for universiteter og høyskoler.

Det nasjonale kvalifikasjonsrammeverket har et klart formål overfor institusjoner og styresmakter i de europeiske samarbeidslandene, men også gjennom oppfølging lokalt av høyere utdanningsinstitusjoner under Loven. Ut fra sistnevnte perspektiv kan deskriptorene, spesielt i syklus 1 og 2, synes unødvendig detaljerte. Her kan det være greit å bruke analogien til kravene til matematiske bevis: "nødvendig og tilstrekkelig". Som et eksempel nevnes at under 1. syklus – ferdigheter angis: *kunne skrive en resonnerende tekst*. Så generelt formulert vil det mer høre hjemme på vgs-nivå.

Sammenholdt med arbeidsgruppas gradering mellom nivåene *kjenne til/ha kunnskap om/ha innsikt i* (kap 3.1 s 28) blir ikke beskrivelsene av deskriptorene mellom gradsnivåene verken konsistent eller god. For de som ikke kjenner forarbeidene eller definisjonene som ligger her, er det vel også vanskelig å umiddelbart erkjenne en klar kvalifikasjonsprogresjon mellom disse tre begrepene.

Selv om gruppa dokumenterer og argumenterer mot at holdnings-aspektet ikke harmonerer med de internasjonale føringene og kan skape misforståelse, vil spesielt *å ha gode fagetske holdninger* være helt sentralt som læringsutbytte i profesjonsutdanningene. Dette må vel kunne begrunnes og utformes slik at misforståelser fra utenlandske miljøer unngås.

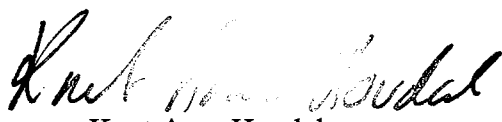
Arbeidsgruppa legger til grunn at læringsutbyttet skal være oppnådd gjennom studiet og være målbart (s.27). Ser en bokstavelig på dette i lys av deskriptorene, vil det kunne få store konsekvenser for arbeids- og vurderingsformer i studiet. Særlig vil det gjelde studier på lavere nivå der studiene ofte er oppdelt i forholdsvis små emner. Slik kan det komme i strid med noe av det mest verdifulle resultatet av kvalitetsreformen med mer vekt på veiledning og jevn arbeidsbelastning for studentene og mindre ressursbruk på eksamen og vurdering. Formell måling i annen form enn eksamen og f.eks. tilsynssensorenes rapporter, vil være klart negativt.

Likevel, bekymringene over å legge om fra målformuleringer og innsatsfaktorer til læringsutbytte er liten på nasjonalt og på studieprogramnivå. Det kan bli et verdifullt perspektivskifte. Derimot vil situasjonen være annerledes på emne-/fagplannivå. Emnebeskrivelsene er kontrakten mellom lærestedet og studentene, både i søkerfasen og senere i studiet. Det betyr at oppgitte innsatsfaktorer både uttrykker hva studenten skal gjøre, men også hva institusjonen forplikter seg til. Beskrivelsen av læringsutbytte vil ikke erstatte nåværende innhold i emnebeskrivelsen som etter hvert er utviklet til informativ og kortfattet presentasjon, som er dekkende for faginnhold og arbeidskrav m.v. for studentene og som institusjonen må oppfylle gjennom undervisningsopplegget. På emne-/fagplannivå vil det derfor måtte bli et både og. Henvisning til læringsutbytteformuleringer på studieprogramnivå vil derfor være lettere å forstå og se helhet i både for studenter og fagpersonalet, enn å forutsette en delvis repeterende og detaljert beskrivelse av læringsutbytte på emne-/fagplannivå.

Med andre ord går ikke HiNT sine bekymring i retning av den nye standarden, men det er svært viktig at dette ikke resulterer i et byråkratisk og tungt arbeid som overskygger det faglig positive i det nye forslaget. I så måte kan denne saken vekke til live de bekymringer som kom til uttrykk fra u&h-sektoren på det første forslaget som ble utsendt til ny NOKUT-forskrift. Det også sagt ut fra den positive reaksjon som kom fra sektoren på det reviderte forslaget der de gode hensikter ble avvendt mot det pålagte arbeidet på en langt bedre måte.

Selv om arbeidsgruppa ikke tar standpunkt til hvordan den sentrale oppfølgingen skal bli, ønsker likevel HiNT å signalisere at vi gjerne ser nye bestemmelser gitt i forskrifts form. Det er vel en norsk tradisjon som er klargjørende og lett tilgjengelig for alle parter, ikke minst i en kvalitetssikringssammenheng.

Med hilsen

Knut Arne Hovdal
Rektor

Torunn Austheim
Høgskoledirektør

Denne høringsuttalelsen er dessuten sendt direkte til departementet pr e-post.